

middellagrene, forfalder 60 dage fra udgangen af den måned, hvor lægemidlerne er modtaget.

Dette vil indebære en forlængelse af apotekernes gennemsnitlige leverandørkredit med 15 dage. For grossisterne vil der således blive tale om en merudgift til finansiering af den forlængede kredittid. For apotekerne vil den forlængede kredittid næppe have økonomisk værdi, da de modtagne lægemidler først kan forventes udleveret på et tidspunkt, der ligger tæt på forfaldsdagen.

Som nævnt ovenfor under afsnittet om lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige vil virksomhedernes indbetaling af afgifter fastsat efter § 1, nr. 7 og 8 i forslaget til ændring af lægemiddeloven ikke i sig selv indebære en forøgelse af Lægemiddelstyrelsens indtægter. De nævnte afgifter vil derfor heller ikke samlet øge de afgifter, som virksomhederne indbetaler til styrelsen. Derimod vil indførelsen af de nævnte afgifter indebære en mindre nedgang i indbetalingerne af afgifter for virksomheder, der ikke benytter sig af Lægemiddelstyrelsens bistand i forbindelse med anvendelse af den gensidige anerkendelsesprocedure, mens virksomheder, der benytter sig heraf, vil opleve en stigning i afgiftsindbetalingerne til Lægemiddelstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 5, skal ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 3 og 4, i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 3, i forslag til lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed lyder således:

»3. § 11, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Sundhedsministeren eller den myndighed, som sundhedsministeren udpeger til at modtage de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, nr. 6, kan videregive oplysninger om omsætningen m.v. af lægemidler m.v. til offentligheden, herunder offentliggøre statistikker over omsætningen af alle lægemidler og lægemiddelpakninger.«

Den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 4, i forslag til lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed lyder således:

»4. I § 11 indsættes som stk. 3-5:

»Stk. 3. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at den myndighed, som sundhedsministeren udpeger til at modtage de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, nr. 6, til andre offentlige myndigheder kan videregive oplysninger om receptudstedes ordination af læge-

midler. Der kan i denne forbindelse videregives oplysninger, der identificerer den enkelte receptudsteder ved personnummer, ydernummer eller lignende.

Stk. 4. Den myndighed, som sundhedsministeren udpeger til at modtage de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, nr. 6, kan til Sundhedsstyrelsen videregive alle oplysninger om ordination af afhængighedsskabende lægemidler, herunder oplysninger der identificerer receptudstederen ved personnummer, ydernummer eller lignende, og oplysninger der identificerer patienten ved personnummer.

Stk. 5. Sundhedsministeren kan fra den myndighed, som sundhedsministeren udpeger til at modtage de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, nr. 6, modtage samme oplysninger og videregive disse i samme omfang som den nævnte myndighed.«

Efter lovforslagets § 1, nr. 5, åbnes der bl.a. mulighed for, at sundhedsministeren, eller den myndighed ministeren udpeger dertil, kan offentliggøre omsætningen af alle lægemidler og lægemiddelpakninger. De nævnte foranstaltninger tager sammen med de af regeringen iværksatte initiativer med henblik på at forstærke informationen til brugerne om lægemidler sigte på at fremme en rationel lægemiddelanvendelse. I det omfang denne indsats lykkes, kan det indebære en samlet nedgang i lægemiddelforbruget med deraf følgende fald i virksomhedernes indtjening. Heroverfor står imidlertid det samfundsmæssige og det sundhedsmæssige hensyn til et rationelt lægemiddelforbrug.

Et krav i medfør af lovforslagets § 1, nr. 11, om forsyning af inderpakninger fra veterinære lægemiddelpakninger med et særskilt varenummer vil nødvendigvis omlægning af industriens pakningsprocedurer samt indebære betaling af en afgift for hvert tildelt varenummer.

Miljømæssige konsekvenser

Det må forventes, at inddragelsen af antiparasitære lægemidler til dyr under apoteksforbeholdet som foreslået i lovforslagets § 1, nr. 3, vil reducere forbruget af disse lægemidler. I det omfang forbruget af disse lægemidler mindskes, vil midlernes belastning af miljøet blive reduceret. Herudover har lovforslaget ingen miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Den i lovforslagets § 1, nr. 3, foreslåede bestemmelse, hvorefter antiparasitære lægemidler til dyr henføres under apoteksforbeholdet, indebærer, at dis-